

Posudek vedoucího diplomové práce: Marie Manková „Právní režim provozování turistiky a sportu ve zvláště chráněných územích“

Diplomová práce Marie Mankové na téma „Právní režim turistiky a sportu ve zvláště chráněných územích“ má celkem 78 stran, z toho 61 stran vlastního textu a skládá se vedle úvodu a závěru z pěti dále strukturovaných kapitol, seznamu pramenů, anglicky psaného resumé, česky a anglicky psaného abstraktu a seznamu klíčových slov. Splňuje tak veškeré požadované formální náležitosti. Byla odevzdána 1. 9. 2014.

Aktuálnost tématu. Téma práce hodnotím jako velmi zajímavé a aktuální. V rámci tématu existuje celá řada problémových a aktuálních otázek. Přitom tomuto tématu není věnováno příliš pozornosti a i v rámci diplomových prací se jedná dosud nezpracovávané téma. Jako velmi aktuální vyvstává v současnosti tato problematika zejména ve vztahu k právní úpravě národních parků.

Náročnost tématu. Materií, kterou práce zpracovává, považuji za středně náročnou. K náročnosti přispívá menší pozornost věnována tomuto tématu v odborné právnické literatuře, šíře materie a vztah tématu k poměrně širokému okruhu právních předpisů. Na druhou stranu se jedná spíše o praktické téma nevyžadující vyšší míru abstrakce.

Hodnocení práce. Posuzovaná diplomová práce je členěna do 5 vzájemně na sebe navazujících kapitol. Téma práce není v těchto kapitolách zpracováno zcela komplexně, práce se sice v obecnějších rysech věnuje právní úpravě provozování turistiky a různých sportovních aktivit v zvláště chráněných územích, nicméně diplomantka se soustřeďuje především na právní režim provozování horolezectví v zvláště chráněných územích. Právnímu režimu této činnosti z pohledu ochrany přírody je věnováno výrazně více pozornosti, nicméně ani v tomto ohledu nejsou vyčerpány všechny aspekty tématu. Diplomantku je třeba pochválit za výběr originálního tématu, přičemž je zjevné, že ji téma zaujalo. Za vhodné považuji též určité zúžení převážné většiny práce na regulaci provozování jednoho sportovního odvětví ve zvláště chráněných území včetně podrobnějšího popisu a částečně i rozboru právní úpravy ve dvou konkrétních územích (CHKO Jizerské hory ve čtvrté a NP České Švýcarsko v páté kapitole). Práce se zabývá též věcnými aspekty tématu, úroveň těchto pasáží často převyšuje úroveň zpracování právních aspektů tématu. Práce však vykazuje též řadu nedostatků resp. nepřesností.

Postrádám zasazení tématu do širšího kontextu, konkrétně měl být alespoň zmíněn též aspekt režimu provozování turistiky a sportu v lese na základě lesního zákona, neboť značná část zvláště chráněných území se nachází na lesních pozemcích. Konkrétně se pak tento nedostatek projevuje např. na str. 6, kdy je uvedeno, že cyklista se může v CHKO, pokud se nejedná o území NPR, může pohybovat po všech cestách a stezkách. Z hlediska režimu lesního zákona je přitom pohyb cyklisty v lese omezen pouze na lesní cesty nebo značené trasy, nikoli jakékoliv stezky. Druhá kapitola věnovaná režimu zvláště chráněných území je příliš popisná a v některých ohledech zejména u základních ochranných podmínek se částečně překrývá se třetí kapitolou věnovanou regulaci sportovních aktivit v CHKO. Z hlediska tématu jsou některé pasáže nadbytečné, resp. jim mohlo být věnováno méně prostoru (státní správa v ZCHÚ, vyhlášení ZCHÚ). Na straně 27 je pak ze systematického hlediska chybně doprostřed části věnované administrativně-právním nástrojům vsunuta před pasáž o ochranných podmínkách (tedy administrativně-právních nástrojích) část o koncepčních nástrojích. Třetí kapitola mohla být zpracována pečlivěji a podrobněji. Velmi kvalitní je pasáž třetí kapitoly týkající se udělování výjimek ze zákazů plynoucích ze základních ochranných

podmínek ZCHÚ ve vztahu k zákazu provozování sportovních činností. Nicméně rozbor jednotlivých ochranných podmínek jednotlivých typů zvláště chráněných území ve vztahu k provozování turistiky a sportu (resp. horolezectví) v převážné míře chybí, resp. jedná se spíše o pouhý výčet. Zajímavé jsou pasáže o úloze Českého horolezeckého svazu při regulaci horolezecké činnosti zejména pak ve vztahu k interním předpisům ČHS a o práci veřejné správy s těmito interními pravidly, např. odkazování na tato pravidla resp. jejich přejímání do správních aktů (např. Pravidla sportovního lezení na pískovcových skalách v Čechách, na které odkazuje Návštěvní řád NP České Švýcarsko – str. 63 práce). Oceňuji zařazení dvou kapitol, ve kterých se diplomantka podrobněji věnuje provozování horolezectví ve dvou vhodně zvolených velkoplošných ZCHÚ, přičemž opominut není ani aspekt existence maloplošných ZCHÚ na území NP či CHKO pro provozování turistiky a sportovní činnosti resp. horolezectví. Obě kapitoly sice zajímavě přibližují na konkrétním příkladu ZCHÚ regulaci konkrétní sportovní činnosti, v obou kapitolách se však jedná spíše o popis právní úpravy včetně věcných souvislostí, některé problémová místa právní úpravy jsou pojmenována, nejsou však podrobněji rozebrána. Dosti prostoru, v poměru k prostoru věnovaným právním aspektům možná až příliš, je v těchto kapitolách (čtvrté a páté) věnováno věcným aspektům tématu.

Celkově chválím diplomantku též za práci s některými konkrétními individuálními správními akty relevantními z hlediska tématu. Diplomantce též nelze upřít snahu o nalezení problémových míst právní úpravy (např. na straně 27 – 28 pasáž věnovaná problematice vyhrazování míst k provozování jinak zakázané činnosti v ZCHÚ, pasáž věnovaná výjimkám udělovaným podle § 43 zákona č. 114/1992 Sb., způsob regulace horolezectví v návštěvním řádu NP České Švýcarsko apod.) nepodařilo se jí to však úplně a někdy je pouze problémová otázka pojmenována a chybí podrobnější rozbor věci. V převážné míře tak v práci postrádám podrobnější rozbor právní úpravy, zejména jejich problémových otázek, převažuje popisný charakter práce, vlastní stanoviska týkající se právních aspektů tématu jsou spíše ojedinělá. Diplomantce se tak nepodařilo plně vyčerpat potenciál velmi zajímavě zvoleného tématu, nicméně jí rozhodně nelze upřít snahu o jeho osobitě zpracování. Po formální stránce nemám k práci žádné zásadní připomínky, byť se diplomantka nevyvarovala drobných překlepů a nedodržuje jednotu osoby a čísla (zejména není vhodné používání 1. osoby množného čísla). Úroveň grafického zpracování je na standardní úrovni. Připomínky nemám taktéž k práci s literaturou.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace. Celkově hodnotím diplomovou práci Marie Mankové jako velmi dobrou a jako takovou ji doporučuji k ústní obhajobě.

Otázky k obhajobě. V rámci ústní obhajoby doporučuji, aby diplomantka odpověděla na tyto otázky:

- 1) Věnujte se blíže problematice vyhrazování míst k provozování některých sportovních aktivit v NP a NPR souhlasem. Charakterizujte právní formu včetně vhodnosti popř. nevhodnosti právní úpravy.
- 2) Jakým způsobem je regulace turistických a sportovních činností ve volné přírodě, konkrétně ve zvláště chráněných územích doplňována jinými právními předpisy např. lesním zákonem?

Posudek vedoucího diplomové práce: Marie Manková „Právní režim provozování turistiky a sportu ve zvláště chráněných územích“

Diplomová práce Marie Mankové na téma „Právní režim turistiky a sportu ve zvláště chráněných územích“ má celkem 78 stran, z toho 61 stran vlastního textu a skládá se vedle úvodu a závěru z pěti dále strukturovaných kapitol, seznamu pramenů, anglicky psaného resumé, česky a anglicky psaného abstraktu a seznamu klíčových slov. Splňuje tak veškeré požadované formální náležitosti. Byla odevzdána 1. 9. 2014.

Aktuálnost tématu. Téma práce hodnotím jako velmi zajímavé a aktuální. V rámci tématu existuje celá řada problémových a aktuálních otázek. Přitom tomuto tématu není věnováno příliš pozornosti a i v rámci diplomových prací se jedná dosud nezpracovávané téma. Jako velmi aktuální vyvstává v současnosti tato problematika zejména ve vztahu k právní úpravě národních parků.

Náročnost tématu. Materií, kterou práce zpracovává, považuji za středně náročnou. K náročnosti přispívá menší pozornost věnována tomuto tématu v odborné právnické literatuře, šíře materie a vztah tématu k poměrně širokému okruhu právních předpisů. Na druhou stranu se jedná spíše o praktické téma nevyžadující vyšší míru abstrakce.

Hodnocení práce. Posuzovaná diplomová práce je členěna do 5 vzájemně na sebe navazujících kapitol. Téma práce není v těchto kapitolách zpracováno zcela komplexně, práce se sice v obecnějších rysech věnuje právní úpravě provozování turistiky a různých sportovních aktivit v zvláště chráněných územích, nicméně diplomantka se soustřeďuje především na právní režim provozování horolezectví v zvláště chráněných územích. Právnímu režimu této činnosti z pohledu ochrany přírody je věnováno výrazně více pozornosti, nicméně ani v tomto ohledu nejsou vyčerpány všechny aspekty tématu. Diplomantku je třeba pochválit za výběr originálního tématu, přičemž je zjevné, že ji téma zaujalo. Za vhodné považuji též určité zúžení převážně většiny práce na regulaci provozování jednoho sportovního odvětví ve zvláště chráněných území včetně podrobnějšího popisu a částečně i rozboru právní úpravy ve dvou konkrétních územích (CHKO Jizerské hory ve čtvrté a NP České Švýcarsko v páté kapitole). Práce se zabývá též věcnými aspekty tématu, úroveň těchto pasáží často převyšuje úroveň zpracování právních aspektů tématu. Práce však vykazuje též řadu nedostatků resp. nepřesností.

Postrádám zasazení tématu do širšího kontextu, konkrétně měl být alespoň zmíněn též aspekt režimu provozování turistiky a sportu v lese na základě lesního zákona, neboť značná část zvláště chráněných území se nachází na lesních pozemcích. Konkrétně se pak tento nedostatek projevuje např. na str. 6, kdy je uvedeno, že cyklista se může v CHKO, pokud se nejedná o území NPR, může pohybovat po všech cestách a stezkách. Z hlediska režimu lesního zákona je přitom pohyb cyklisty v lese omezen pouze na lesní cesty nebo značené trasy, nikoli jakékoliv stezky. Druhá kapitola věnovaná režimu zvláště chráněných území je příliš popisná a v některých ohledech zejména u základních ochranných podmínek se částečně překrývá se třetí kapitolou věnovanou regulaci sportovních aktivit v CHKO. Z hlediska tématu jsou některé pasáže nadbytečné, resp. jim mohlo být věnováno méně prostoru (státní správa v ZCHÚ, vyhlášení ZCHÚ). Na straně 27 je pak ze systematického hlediska chybně doprostřed části věnované administrativně-právním nástrojům vsunuta před pasáž o ochranných podmínkách (tedy administrativně-právních nástrojích) část o koncepčních nástrojích. Třetí kapitola mohla být zpracována pečlivěji a podrobněji. Velmi kvalitní je pasáž třetí kapitoly týkající se udělování výjimek ze zákazů plynoucích ze základních ochranných

podmínek ZCHÚ ve vztahu k zákazu provozování sportovních činností. Nicméně rozbor jednotlivých ochranných podmínek jednotlivých typů zvláště chráněných území ve vztahu k provozování turistiky a sportu (resp. horolezectví) v převážné míře chybí, resp. jedná se spíše o pouhý výčet. Zajímavé jsou pasáže o úloze Českého horolezeckého svazu při regulaci horolezecké činnosti zejména pak ve vztahu k interním předpisům ČHS a o práci veřejné správy s těmito interními pravidly, např. odkazování na tato pravidla resp. jejich přejímání do správních aktů (např. Pravidla sportovního lezení na pískovcových skalách v Čechách, na které odkazuje Návštěvní řád NP České Švýcarsko – str. 63 práce). Oceňuji zařazení dvou kapitol, ve kterých se diplomantka podrobněji věnuje provozování horolezectví ve dvou vhodně zvolených velkoplošných ZCHÚ, přičemž opominut není ani aspekt existence maloplošných ZCHÚ na území NP či CHKO pro provozování turistiky a sportovní činnosti resp. horolezectví. Obě kapitoly sice zajímavě přibližují na konkrétním příkladu ZCHÚ regulaci konkrétní sportovní činnosti, v obou kapitolách se však jedná spíše o popis právní úpravy včetně věcných souvislostí, některé problémová místa právní úpravy jsou pojmenována, nejsou však podrobněji rozebrána. Dosti prostoru, v poměru k prostoru věnovaným právním aspektům možná až příliš, je v těchto kapitolách (čtvrté a páté) věnováno věcným aspektům tématu.

Celkově chválím diplomantku též za práci s některými konkrétními individuálními správními akty relevantními z hlediska tématu. Diplomantce též nelze upřít snahu o nalezení problémových míst právní úpravy (např. na straně 27 – 28 pasáž věnovaná problematice vyhrazování míst k provozování jinak zakázané činnosti v ZCHÚ, pasáž věnovaná výjimkám udělovaným podle § 43 zákona č. 114/1992 Sb., způsob regulace horolezectví v návštěvním řádu NP České Švýcarsko apod.) nepodařilo se jí to však úplně a někdy je pouze problémová otázka pojmenována a chybí podrobnější rozbor věci. V převážné míře tak v práci postrádám podrobnější rozbor právní úpravy, zejména jejich problémových otázek, převažuje popisný charakter práce, vlastní stanoviska týkající se právních aspektů tématu jsou spíše ojedinělá. Diplomantce se tak nepodařilo plně vyčerpat potenciál velmi zajímavě zvoleného tématu, nicméně jí rozhodně nelze upřít snahu o jeho osobitě zpracování. Po formální stránce nemám k práci žádné zásadní připomínky, byť se diplomantka nevyvarovala drobných překlepů a nedodržuje jednotu osoby a čísla (zejména není vhodné používání 1. osoby množného čísla). Úroveň grafického zpracování je na standardní úrovni. Připomínky nemám taktéž k práci s literaturou.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace. Celkově hodnotím diplomovou práci Marie Mankové jako velmi dobrou a jako takovou ji doporučuji k ústní obhajobě.

Otázky k obhajobě. V rámci ústní obhajoby doporučuji, aby diplomantka odpověděla na tyto otázky:

- 1) Věnujte se blíže problematice vyhrazování míst k provozování některých sportovních aktivit v NP a NPR souhlasem. Charakterizujte právní formu včetně vhodnosti popř. nevhodnosti právní úpravy.
- 2) Jakým způsobem je regulace turistických a sportovních činností ve volné přírodě, konkrétně ve zvláště chráněných územích doplňována jinými právními předpisy např. lesním zákonem?